

че. На туй ужасно зрѣлище присѣтствувахъ другы-
тѣ му братья съ майка си, и взаимно си давахъ под-
крѣпяванье за да прѣтърпятъ доблестно смъртта.
Подирь тогожь оловихъ вторийтъ : като му одрахъ
главата попытахъ го ако иска да ѣде отъ принесены-
тѣ на идолытѣ жъртвы, а той отговори : че туй ни-
кога не ще стори : и тѣй като му прѣсѣвохъ рѣцѣтъ
и краката турихъ го въ нажеженъ котелъ. Когато
вече издѣхваше той са обърнъ къмъ царьтъ и рече :
„Ты ни отнемашъ този животъ, който Богъ пакъ ни
го дава, защото го жертвуваме за законътъ му.“ Подирь
тогожь мъчихъ подобно и третийтъ, комуто като запо-
вѣдахъ да си исплеви езикътъ и да си прострѣ рѣцѣ-
тѣ, послушъ изведнѣжъ като рече : „Тѣзи членове азъ
приехъ отъ Бога, сега гы прѣзирамы, защото са надѣж
пакъ да гы приемнхъ.“ — Царьтъ и присѣтствующи-
тѣ са чудѣхъ на твърдостъта на момакътъ, защото не
считаше за нищо лютытѣ мъжы. Подирь тогожь убива-
вать съ сжщитѣ мъжы и четвъртыйтъ, който прѣди
да издѣхне рече : „Ный прѣдпочитамы смъртта, за-
щото подирь нея слѣдова безсмъртието.“ — Когато
мжчѣхъ петый, той извика : „Злоупотрѣбывашъ, о ца-
рю, силата си ! ты мыслишь, че ный смы съвсѣмъ
изоставены и за туй на мжчишь сѣкакъ ; но не слѣдъ
много ты самъ си ще испыташь крѣпостьта на Бо-
жїята сила.“ Съ сжщата твърдость прѣтърпѣ мж-
кытѣ и шестыйтъ, който тѣй проговори най подирь
на царьтъ : „Не са лъжи и не са прѣввзносыя съ
страданїята ни ! защото ный теглимъ туй за грѣховетѣ
си ; но Богъ ще са умилостиви, а ты за тѣзи гор-
дость и безчеловѣчіе ще приемешъ най тежко нака-
заніе.“ — Отъ седемьтъ братья останъ още най
младый ; него наченъ Антиохъ да убѣждава да от